

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 86/11
14.12.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окр. Д.А. и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези ст. 1. у вези члана 33. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 830/11 од 24.11.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3216/10 од 14.07.2011. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 830/11 од 24.11.2011. године, као основан, па се **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 3216/10 од 14.07.2011. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 189/10 од 09.04.2010. године, окривљени Д.А. и М.А. оглашени су кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези ст. 1. у вези чл. 33. Кривичног законика, за које им је изречена условна осуда тако што је суд окр. Д. и М.А. утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одредио да се исте неће извршити ако осуђени у року од две године не учине ново кривично дело, а који рок ће се рачунати од правноснажности пресуде.

Истом пресудом обавезани су окривљени да на име паушала плате износ од по 2.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка укупан износ од 3.000,00 динара односно сваки окривљени по 1.500,00 динара и на име нужних издатака оштећеном као тужиоцу Г.А. укупан износ од 116.600,00 динара, односно сваки окривљени по 58.300,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Оштећени као тужилац Г.А. упућен је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3216/10 од 14.07.2011. године уважена је жалба пуномоћника оштећеног као тужиоца Г.А. и преиначена пресуда Основног суда у Врању К 189/10 од 09.04.2010. године само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљене Д.А. и М.А. за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног закона осудио на казне затвора у трајању од по шест месеци, док је заједничка жалба окривљених Д.А. и М.А. одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 830/11 од 24.11.2011. године против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3216/10 од 14.07.2011. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 373. у вези члана 162. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и донесе одлуку којом се побијана пресуда укида јер је учињена повреда на штету окривљених.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 3. ЗКП одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано истиче јавни тужилац да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3216/10 од 14.07.2011. године повређено право на одбрану окривљених Д.А. и М.А., у жалбеном поступку, те да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 373. у вези члана 162. став 4. Законика о кривичном поступку.

Из списка предмета произилази да осим окривљених Д. и М.А. жалбу против пресуде Основног суда у Врању К. 189/10 од 09.04.2010. године, поднео је и пуномоћник оштећеног Г.А., адв. С.П. Жалба пуномоћника оштећеног Г.А, адв. С.П. достављена је браниоцу окривљених, адв. Д.Т. дана 25.05.2010. године.

Одредбом члана 373. ЗКП је одређено да ће примерак жалбе првостепени суд доставити противној странци (члан 162. и 163.), која може у року од 8 дана од дана пријема поднети суду одговор на жалбу, а одредбом члана 162. став 4. ЗКП прописано је да ако окривљени има браниоца, оптужница, оптужни предлог, приватна тужба и све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу или приговор, као и жалба противне странке која се доставља ради одговора, доставиће се и браниоцу и окривљеном по одредбама члана 161. овог законика.

Дакле, првостепени суд је имао обавезу да поступи у смислу члана 373. ЗКП у вези члана 162. став 4. ЗКП и окривљенима Д.А. и М.А., достави жалбу пуномоћника оштећеног.

Имајући у виду да првостепени суд није поступио у смислу члана 373. у вези члана 162. став 4. ЗКП, то јест није жалбу пуномоћника оштећеног доставио окривљенима, а другостепени суд је одлучио о поднетој жалби пуномоћника оштећеног и донео побијану пресуду, на који начин је повредио права на одбрану окривљених Д.А. и М.А., и тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 373. у вези члана 162. став 4. ЗКП, а која повреда је била од утицаја на законитост и правилност другостепене пресуде.

Стога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости, као основан, укинуо другостепену пресуду Апелационог суда у Нишу и предмет вратио том суду на поновни поступак и одлучивање, у ком поступку ће отклонити битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 373. у вези члана 162. став 4. ЗКП, на коју је указано овом пресудом и спровести законит и правилан поступак поводом изјављених жалби против првостепене пресуде.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа
судија
Бата Цветковић ,с.р.